

פרשת נשא - עם אחד, שנים עשר חלקים

פרשת קרבנות הנשיאים מופיעה באריכות באופן תמוהה ביותר שכן י"ב פעמים חוזרת התורה על סדר הקרבנות למרות שכל הנשיאים הקריבו אותו דבר, גם במניין השבטים האריכה התורה במניין כל שבט בפני עצמו, בתחילה נכתב מנין כל שבט לחוד ואח"כ מספר כולם ביחד.

מסביר הרבי מסלונים, בעל הנתיבות שלום כי התורה הביאה ענין כל שבט בפני עצמו י"ב פעמים כדי לעמוד על גודל קדושת עם ישראל, הקב"ה חילק את כלל ישראל לי"ב שבטים, למרות שלכאורה רצון ה' שעם ישראל יהיה מיוחד כמו שבהכנה לקבלת התורה שנאמר "ויוחן שם ישראל בלב אחד", אלא שכל שבט הוא מציאות מיוחדת בפני עצמו ודרך עבודה מיוחדת משלו בעבודת ה' והם י"ב דרכים בעבודת ה' למעלה למעלה.

כך גם פרשת קרבנות הנשיאים חוזרת ונשנית י"ב פעמים, כנגד הקדושה המיוחדת של כל שבט ודרך עבודת ה' המיוחדת לו. מסביר המדרש את הכוונות של כל שבט בסדר הקרבן שלו. שבט יהודה כיוון כנגד סדר המלוכה וענין של מלך ישראל. ביום השני נשיא יששכר והקריב על שם התורה לפי שהם אהבו את התורה יותר מכל השבטים, אח"כ בא נשיא זבולון והקריב קרבנו על השותפות שהיתה לו עם יששכר אחיו, וקרבנו כנגד החזקת תורה... כך מנה כל שבט וחלקו במיוחד בעבודת ה', משמעות דברי המדרש שכל שבט יונק מפרשת הקרבן של הנשיא בתורה את כוחו ושפע קדושה וטהרה בעבודת ה' המיוחדת שלו, וע"כ כתבה התורה את סדר הקרבן של כל שבט בפרשה מיוחדת בפני עצמו. נמצא כי פרשה זו היא קודש קדשים, מקור הקדושה של עם ישראל, ממנה יונקים שבטי ישראל שפע קדושה לתפקידם בעבודת ה' עד ביאת המשיח. וזו גם הסיבה לאריכות בפרשת מספר בני ישראל, שכתבה התורה מספר כל שבט ושבט, וחזרה בכל שבט לומר תולדותם למשפחותם לבית אבותם, כי בכל שבט יש קדושה מיוחדת, והתורה מדגישה בכל זה את ייחודו של כל שבט, המורה על גודל קדושת עם ישראל המורכב מי"ב שבטי י-ה.

ר"ח סיוון. התורה מתארת את מעמד הר סיני במילים: "ויחן שם ישראל" – מסביר רש"י "ויחן" בלשון יחיד ללמדנו שהיו כאיש אחד בלב אחד, אפשר לקבל מתנה כל כך גדולה כמו התורה רק כשנמצאים באחדות ובאהבה גדולה. כוחה של האחדות להביא לדבר ה', לשכינת ה' בעם ישראל, לקבלת תורה.

חכמים מסבירים כי יחד עם הכלל ה' פנה לכל אחד מהנוכחים באופן אישי, כל אחד הרגיש כי המעמד אישי עבורו, כל אחד שמע את דבר ה' פונה אליו באופן אישי, כל אחד ואחת בעם ישראל יקר וחשוב, כל תלמיד הוא עולם ומלואו, כל אחד הוא תנאי למתן תורה. אילו היו ישראל חסרים עוד אחד לא היו מקבלים את התורה.

אנו מתפללים בתפילה "ותן חלקנו בתורתך" שנזכה למצוא החלק המיוחד לנו ודרכו להביא ברכה לעצמנו ולכלל.

ההכנה למתן תורה שונה מאדם לאדם, מפני שגם התורה הניתנת, שונה מאיש לרעהו. בתום תקופת ההכנה של ימי העומר יקבל כלל ישראל תורה שלא שבעים פנים לה בלבד – אלא שישים ריבוא פנים לה. כל אחד מקבל בשבועות את התורה המיוחדת לו, ולו בלבד. התפילה "ותן חלקנו בתורתך" היא תפילה שנזכה להשלים את החלק המיוחד לנו בתורה, את התורה בעלת הגוון המיוחד במינו שקבל כל איש מישראל. בתורה שמקבלים כל ישראל, באותם חוקים ובאותן מצוות, יש לכל יהודי את תפקידו המיוחד, את ההדגשים המיוחדים לנשמתו. ולכן גם הכנתו לאותה משימת חיים, הנה אישית ואין שניה לה. לכל אחד מעלות ונטיות משלו, פגמים משלו, והוא מתכוון לקבלת תורה משלו. דווקא מתוך ה"אות המיוחדת" בתורה שיש לכל אחד מתוך הרבגוניות ועושר הדעות נוצרת אחדות הגדולה, אחדות שרק עימה ניתן לקבל תורה. לכן "ויחן שם ישראל נגד ההר – כאיש אחד בלב אחד" מלמד כי ללא אחדות לא יכולים לקבל תורה. התורה שניתנה לשישים ריבוא, ניתנת רק ליחידה מאוחדת המורכבת מפרטים. כותב הרבי מסלונים כי הכוח לקבל את התורה מתעורר כל שנה מחדש, כל אחד יכול לקבל את גודל התורה לפי הכנתו.

נזכה בע"ה אנחנו, תלמידנו, צאצאי צאצאנו לקבל התורה בשפע ובגודל ומתוך כל לגלות חלקנו בתורה ולהנחילה לדורות הבאים. ויתקיים בנו הפסוק: "וְאֶנִּי זֶאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אֲמַר ה' רוּחִי אֲשֶׁר עָלַי וְדִבְרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ אֲמַר ה' מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם". (ישעיהו נט, כא)

שבועות שמח לכם ולכל בני ביתכם

שבת שלום ומבורך

שושנה נגר